

Silne życie 2

Wojciech Bąkowski, Jagna Lewandowska

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

Wojciech Bąkowski. Silne życie 2 – ogólna koncepcja

„Silne życie 2” Wojciecha Bąkowskiego to instalacja przestrzenna, która zmienia Pawilon Polski w Wenecji w autorskie, intymne środowisko dźwiękowe. Artysta umieszcza w przestrzeni sześć prostopadłościennych form obitych materiałem przypominającym maskownice głośników. Z tych uproszczonych elementów rzeźbiarskich, odpowiadających proporcjami meblom i przedmiotom codziennego użytku, ale powiększonych, wydobywają się dźwięki życia w małym pokoju w bloku: tykanie zegara, syk kaloryfera, oddech śpiącej osoby, bzyczenie muchy, skrobanie długopisu, szyb windy za ścianą. Odgłosy przypisane są do obiektów w sposób tautologiczny – z bryły „kaloryfera” dochodzą dźwięki kaloryfera itd. Kompozycja nie jest głośna, w powietrzu czuć jednak zapas mocy, potencjał głośników.

W pierwszej części Pawilonu świetliki są zasłonięte i panuje półmrok. Światło dochodzi tam jedynie przez duży, przypominający okno otwór w ścianie oddzielającej dwie strefy ekspozycyjne. Z pogrążonego w półcieniu obszaru, w którym widzowie poruszają się wśród „dźwiękowych” brył, można jedynie wyglądać na rozświetloną przestrzeń z uproszczoną makietą osiedla – tam świetliki pozostaną odsłonięte.

Proste sześciiany odwzorowujące plan zabudowy poznańskiego osiedla wykonane zostaną z białego marmuru lub innego nobilitującego materiału, pozyskanego z lokalnego, włoskiego źródła. Bloki nie będą miały okien ani zarysowanych detali. Makieta inspirowana jest betonowym obiektem z jednego z parków na Poznańskich Ratajach. Ta sterylna rzeźba kontrastować będzie z buzującym dźwiękiem wnętrzem pokoju, budując poetycką metaforę wspomnienia, dziecięcej perspektywy (okno, do którego wspinać się trzeba było na palcach).

Wielokanałowa rzeźba dźwiękowa nawiązuje do performance’u Bąkowskiego „Silne życie”, wykonanego po raz pierwszy w 2017 roku w Gdańsku, a dwa lata później w jednej z baszt Zamku Ujazdowskiego w Warszawie. Wówczas artysta stał w rozświetlonym oknie, a publiczność, poprzez dźwięki z głośników, śledziła jego kuchenną krzątalinę podczas zaparzania wody na herbatę.

„Silne życie 2” zbiera kluczowe wątki twórczości Bąkowskiego – poetykę codzienności, przekuwanie wspomnień w proste formy (rzeźbiarskie, językowe, graficzne). Mimo osobistego charakteru prac, związane z nimi wzruszenia mają charakter uniwersalny, domagają się wzmożonej uwagi widzów i słuchaczy, bazują na ich wrażliwości. Uproszczona forma instalacji wzmacnia jej synestezyjny charakter, który wyostrza zmysły. „Lubię przebywać w swoim mieszkaniu o zmierzchu, kiedy szczegóły tracą ostrość” – wspomina artysta w jednym z wywiadów i podobną „przyjemność rozczytywania niewyraźnego obrazu” oferuje odbiorcom „Silnego życia 2”.

Koncepcja wystawy rezonuje z muzyczną ideą Biennale Arte 2026 (*In Minor Keys*), zainicjowaną przez Koyo Kouoh. Dostraja się do cichych szumów, środków skali, molowych tonacji, odrzucając „orkiestrowy patos i wojskowe marsze gęsiego kroku, ożywając w subtelnych tonach, niższych częstotliwościach (...)”. Zgodnie z charakteryzującą przyszłoroczne Biennale głęboką wiarą w artystów, ich intuicje, proponowany projekt opiera się na wyraźnym artystycznym głosie – budowanej przez lata, konsekwentnej i skupionej działalności Bąkowskiego łączącej słowo, dźwięk i formy wizualne. W trudnych czasach, nawet jeśli „minorowe” w charakterze, takie głosy zapraszają do wsłuchiwania się w uporczywe sygnały życia.

Wystawie towarzyszyć będzie publikacja w formie tomiku poetyckiego autorstwa Bąkowskiego.

Wojciech Bąkowski. Strong Life 2 – General Concept

Strong Life 2 by Wojciech Bąkowski is a spatial installation that transforms the Polish Pavilion in Venice into a personal, intimate sonic environment. The artist places six cuboid forms throughout the space, each upholstered with a grey fabric resembling loudspeaker grille cloth. These simplified sculptural elements—proportional to pieces of furniture or everyday objects, yet enlarged—emit sounds evoking life inside a small apartment block room: the ticking of a wall clock, the hiss of a radiator, the breath of a sleeping person, the buzz of a fly, the scratch of a pen, the distant hum of an elevator behind the wall. Each object is tautologically linked to its sound source—the “radiator” form emits radiator noises etc. The soundscape is not loud, but one can sense the latent power—the bigger potential—of the speakers in the air.

In the first section of the Pavilion, the skylights are covered, and the space is immersed in semi-darkness. The only light enters through a large, window-like opening in the wall dividing two exhibition zones. From within this dimly lit zone—where visitors move among the “sonic” volumes—one can only look out onto a brightly lit space containing a simplified architectural model of a housing estate. In that zone, the skylights remain uncovered.

The minimalist cubes representing the layout of a housing estate in Poznań are made of white marble or another noble material, locally sourced in Italy. The blocks lack windows or architectural details. The model is inspired by a concrete structure that once stood in a park in the Rataje district of Poznań. This sterile sculpture contrasts with the charged interior of the apartment room, creating a poetic metaphor of memory, of a child’s perspective (a window that required one to stand on tiptoe to look through it).

The multichannel sound sculpture builds on Bąkowski’s earlier performance *Strong Life*, first presented in 2017 in Gdańsk and later, in 2019, at the Ujazdowski Castle Centre for Contemporary Art in Warsaw. In that version, the artist stood in a brightly lit window, while the audience listened—through speakers—to the sounds of his kitchen routine, as he prepared water for tea.

Strong Life 2 brings together key threads from Bąkowski’s practice—his poetics of the everyday, his translation of memories into distilled forms (sculptural, linguistic, graphic). Although deeply personal, the emotions embedded in the work resonate universally, demanding attentiveness and sensory openness from viewers and listeners. The installation’s pared-down formal language sharpens its synesthetic impact, heightening sensory

awareness. “I like being in my apartment at dusk, when details lose their sharpness,” the artist remarked in an interview—*Strong Life 2* offers the viewer a similar “pleasure of deciphering the indistinct image.”

The exhibition’s concept resonates with the curatorial framework of the 61st Venice Biennale, *In Minor Keys*, initiated by Koyo Kouoh. It attunes itself to subtle hums, middle registers, and minor tonalities, rejecting “the orchestral grandiosity and the goose-step of military marches, coming alive in the quiet tones, lower frequencies, [and] the solace of poetry.” In line with the Biennale’s trust in the artist’s sensibility, *Strong Life 2* is grounded in a distinct artistic voice—one that has been developed patiently over the years through a consistent fusion of sound, word, and image. Even if “minor in tone,” in challenging times such voices invite us to listen more closely to the persistent signals of life.

The exhibition will be accompanied by a poetry chapbook authored by Bąkowski.

„Silne życie II”

Przybliżone wymiary obiektów.

Prostopadłościany marmurowe:

1,2,6 - 126 x 200 x 30 cm

3,4,5,7 - 36 x 200 x 30

Prostopadłościany z drewna i płótna (zawierają zestawy głośników):

1 - 106 x 126 x 26 cm

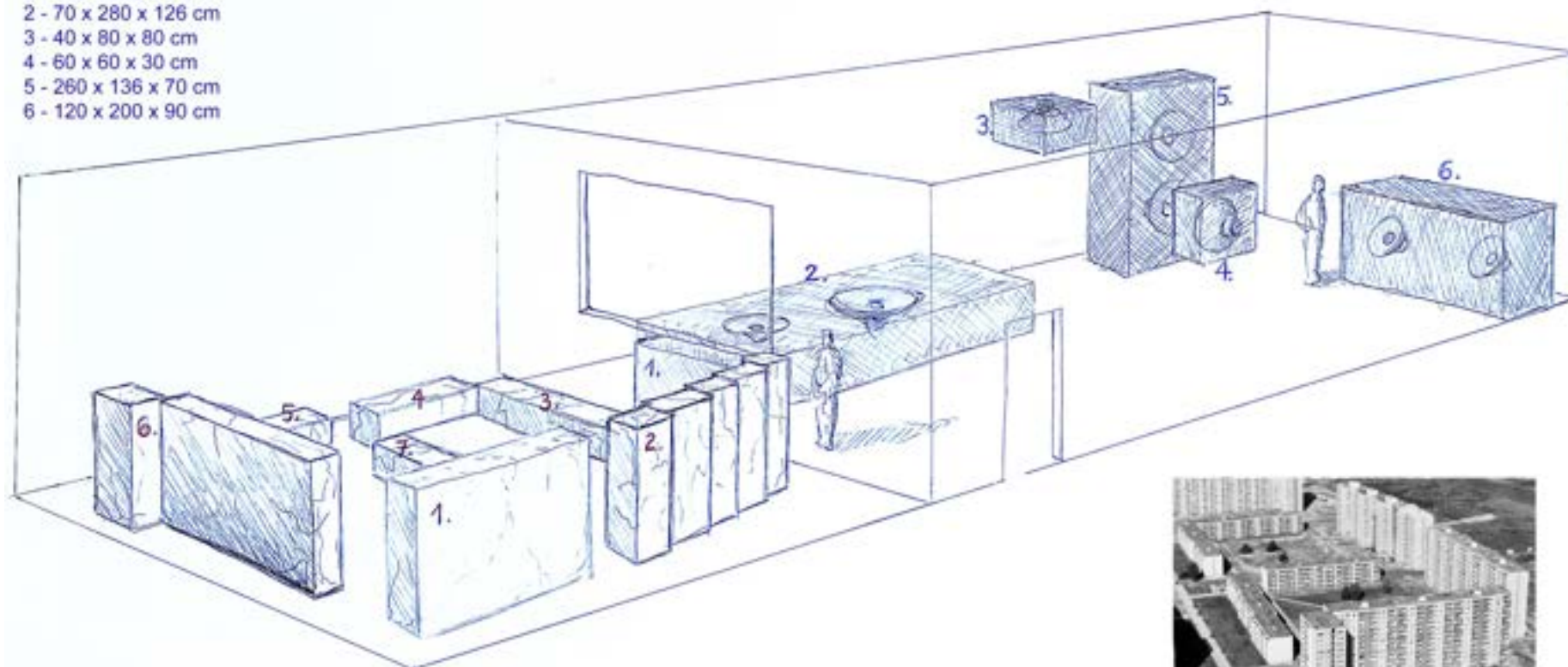
2 - 70 x 280 x 126 cm

3 - 40 x 80 x 80 cm

4 - 60 x 60 x 30 cm

5 - 260 x 136 x 70 cm

6 - 120 x 200 x 90 cm

Układ bloków odtwarzany z marmuru :

